

Djeblik have 34. Der er 34 Kjøbenhavnerne, som ere Medlemmer af Folketinget. Med andre Ord: medens Kjøbenhavn og Frederiksberg kun kunne vælge $\frac{1}{10}$ af Repræsentanterne, saa have de faktisk en Tredjedel (S. Sørensen: Det er jo Aqrarerne selv, der vælge dem). Det ærede Medlem siger, at det er Aqrarerne selv, der vælge dem. Det kan nok være, men det er saa en Fejl ved Aqrarerne, som jeg er bange for, at de ville blive ved at have, særlig da de have deres Hovedkvarter her inde. Jeg vil nu sige, at det Forhold, at man saaledes i Provinserne vælger Kjøbenhavnske Rigsdagsmænd, selvfølgelig er et Forhold, som ikke kan være enebestemmende eller blot i en væsentlig Grad bestemmende, men det er dog paa den anden Side et Forhold, som man maa tage med, naar Talen er om et Valgkredsforslag, hvorved man vil give Kjøbenhavn flere Valgkredse. I saa Tilfælde tror jeg, at det vilde være urigtigt, om man ikke tog et Forhold som det, jeg her har nævnt, som faktisk eksisterer og vil blive ved at eksistere, med i Betragtning. Nu kan man ganske vist sige, hvad vel ogsaa en Del af de ærede Medlemmer tænke, at fordi man bor i Kjøbenhavn, kan man selvfølgelig være en lige god Repræsentant for en Landkreds for det, og det skal jeg selvfølgelig paa ingen Maade benægte. Jeg erkender, at det ofte i høj Grad er Tilfældet, men jeg antager ogsaa, at ærede Medlemmer ville indrømme, at vi meget ofte se, at Kjøbenhavnske Repræsentanter, uanset hvor de ere valgte, og uanset, hvilken politisk Farve de have, naar Talen er om Kjøbenhavnske Spørgsmaal og Kjøbenhavnske Interesser, kaste sig ind i Arbejdet for disse Tings Gennemførelse med en Ulv, en Energi og Dydighed, som man maa beundre dem for, men som de fuldstændig sabne Betingelse for at udfolde, hvis der var Spørgsmaal om Landboforhold. Der er et andet Forhold, som jeg mener ogsaa taler en Del imod Forøgelsen af de Kjøbenhavnske Valgkredse, og det er det forskellige Procental af Befolkningen i de forskellige Kredse, som udgøres af Vælgere. Det er en Kendsgerning, at det samme Indbyggertal i Kjøbenhavn som i Provinserne giver ikke det samme Vælgerantal, eftersom der er forholdsvis et mindre Antal Vælgere her i Kjøbenhavn end ude i Landet. Det er ogsaa et Forhold, man maa tage i Betragtning. Endelig er der ogsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt en Forøgelse af Medlemsantallet er til Fordel for Folketinget selv. Det er et Spørgsmaal, som der jo er overordentlig delte Meninger om, og som jeg ikke skal komme videre ind paa, da det jo forud

er givet, at der derom kan siges en Masse Ting for og imod. Men en Ting tror jeg, man kan blive enig om, og det er, at Tallet 100 eller deromkring er et tilstrækkeligt Antal til, at de forskellige Kunstner, der findes her i Landet, kunne komme til Orde. Vi se da i det mindste ofte, at der ikke er Mangel paa Talere og Betsalenhed ved de forskellige Sagers Behandling. Fremdeles er der ogsaa en anden Ting, som jeg tror, at vi kunde være enige om, og det er, at en Repræsentation, bortset fra, hvad der af godt eller ondt ellers kan være forbundet med dens Talrigbed eller Ikte-Talrigbed, arbejder lettere med færre Medlemmer end med de mange, hvilket ogsaa, mener jeg, er et Argument imod at forøge Folketingsvalgkredsens Antal. Jeg kan i det hele, naar jeg ser paa Lovforslaget, som det foreligger, og for Resten ogsaa paa det efter dets oprindelige Plan, og jeg kan gerne sige til, paa Folketingets tidligere Lovforslag, ikke se, at noget af disse Forslag tilfredsstiller en almindelig Retfærdigheds Fordring. Jeg vil sige, at hvis jeg absolut skulde vælge mellem de to Forslag, Regeringens eller det, som nu er kommet her til fra Landstinget, saa maa jeg indrømme, at jeg vælger som det mindste af to Under det, der er kommet til os fra Landstinget; men mit Haab er, at jeg kan blive fri for dem begge to. I alt Fald er det i den Retning, at det Arbejde, jeg formaar at yde, skal gaa. Skal man imidlertid have en Valgkredsordning, der kan tilfredsstille Grundlovens Bud, eller hvis man paa dette Punkt ikke kan vente med en Grundlovsforandring, der som jeg har tilladt mig at bemærke, ikke har nogen reel Betydning, mener jeg, at det i ethvert Tilfælde maa være en bestemt Fordring fra Provinsernes og Landboernes Side, at man ikke forøger Valgkredsens Antal, altsaa opfylder Grundlovens Bud paa en saadan Maade, at Kjøbenhavn i nogen Henseende faar forholdsvis flere Repræsentanter, end Landet faar uden for Kjøbenhavn. Det stiller sig for øvrigt for mig som et stort Spørgsmaal, om ikke det mest retfærdige, naar man endelig ikke kan vente med Opfyldelsen af Grundlovens Bud, var, at man lod Valgkredsforøgelsen ske ude i de Egne, hvor Landet er tyndt befolket, og hvor der ofte er 20 Kv. Mil til en Valgkreds, medens vi inden for Kjøbenhavn blot fordele Valgkredse saaledes, at de omtrent blive lige store. Det vilde ogsaa være en Vej til at opfylde Grundlovens Bud. Jeg siger ikke, at jeg vil ind paa denne Vej, men jeg siger, det er et Spørgsmaal, om det ikke er en lige saa retfærdig Ordning som den, der her er foreslaet.